

álitið um dómarakanningina

við at venda sær til Den Danske Bank.

Sambært Finanstilsynet verður virðið av Sjóvinnubankanum hækkað við 150 mió. kr., til at hann hevur fingið tilført meira av nýggjum kapitali enn Føroya Banki.

Nær hendi danska stjórnin til støðuna hjá Den Danske Bank um nýggjan pariapening...?

[Niðurstøðuni verður sagt: »Ogreiðan mótevísir Den Danske Bank, um tørvur er á nýggjum kapitali, verður best svarað av Danske Bank«.

Hóast Búskaparráðið í sínum tilmæli er sera ivasamt, so verður niðurstøðan tó henda:

»Mæli verður landsstýrið til at góðkenna partabævaumbýtið uttan mun til um Føroya Banki hevur tørv á at fáa eina kapitalveiting«.

Hetta seinasta tilmælið uttan nakra ítøkliga grundgeving kann tykjust heldur lægri, tá óvissan um fortreytirnar fyri partabævaumbýtinum sum kunnugt var rættiliga stór!

Avgerandi týðning fyri støðutøku landsstýrisins um at góðtaka partabævaumbýtið vóru tær upplýsingar, sum koma fram á fundi í Danska Tjóðbankanum tann 17.03.1993 millum ávíkavist Føroya Landsstýr, Fíggjargrunnin og Den Danske Bank.

Hesi brot úr fundarfrágreiðingini skulu verða tikið fram:

Her ger lögmaður vart við: »At landsstýrið feler sig underinformert, forsidet på den måde, at andre parter i forløbet, d.v.s. den danske regering, Financieringsfonden og Den Danske Bank, har været bedre informeret.

Den afgørende begrundelse for beslutningerne den 6. oktober 1992 og 1. febr. 1993 var ønsket om at sikre det færøske banksystem, idet man var overbevist om, at hvis den ene bank gik ned, så blev den anden også revet med. Hvilket ville betyde, at et meget vigtigt fundament i den færøske økonomi fremtid ville være ødelagt.

En anden meget vigtig begrundelse var, at Sjóvinnubankin ikkje, som Føroya Banki, havde en stærk organisation i ryggen. Hvilket man troede var en fællesbegrunder for regeringen og landsstýrið...«

Lögmaður setti síðan nakrar ítøkligar spurningar viðv. grundarlagnum fyri einum møgulegum partabævaumbýti, og vóru hesar m.a. soljóðandi:

1) »Forlaget fra Financieringsfonden og Den Danske Bank om aktieombytning baseres på en opgørelse og vurdering af den indre værdi af aktierne i Sjóvinnubankin og Føroya Banka. Vurderingen inkluderer i Sjóvinnubankans favør et tillæg på 510

Landsstýrið og embætisfólk á fundi við dansku stjórnina. Mynd jan

mill. kr. Har Føroya Banki behov for ny kapitaltilførsel? Accepterer landsstýrið ved godkendelse af forslaget på forhånd et tab på 150 mill. kr.? Er der behov for yderligere hensættelser på erhvervs og boligudlån?

2) Hvornår har Den Danske Bank givet udtryk for sit ønske om reorganisering af ejerforholdene i de to banker?

Svarið frá Peter Straarup stjóri í Den Danske Bank var samb. almennu fundarfrágreiðingina dagf. 14. apríl 1993, t.v.s. ca. 3 vikur eftir partabævaumbýtið soljóðandi:

1) »Der er ikke tale om, at værdier i Sjóvinnubankin, herunder heller ikke de indskudte 850 mio., efter forslaget overføres til Føroya Banki. I byttehandelen er der taget fuldt hensyn til værdien af Sjóvinnubanka aktierne, som er købt med et tillæg på kr. 45 mio. i forhold til de regnskabsmæssige værdier. Føroya Banki har i de senere år ikke haft den samme kreditudvidelse som Sjóvinnubankin. Den har tid-

ligere og i større omfang foretaget egentlige afskrivninger. Bankens hensættelser i fiskerierhvervet er efter Den Danske Banks opfattelse ikke mere optimistiske end Sjóvinnubankan's.

Finanstilsynet havde gennemgået de to banker og udtalt, at hvis der ikke skete en koordineret indsats, ville begge banker få problemer. For så vidt angår tidspunktet for disse problemer opstod, ville det være et spørgsmål om forskelle i timer. Derfor var den Danske Bank bibragt den opfattelse, at de to bankers forhold var om trent parallelle. Banken havde dog ikke indsiget i Sjóvinnubankan. Udviklingen ville naturligvis påvirke bankernes situation. Såfremt fangsterne også i indværende år falder med 113, vil der naturligvis opstå problemer. Uanset situationen ville den foreslåede koordinerede indsats forbedre den økonomiske situation. De to banker må konkluderes at være i en meget ens situation med hensyn til hensættelser.

2) Banken har skrevet til staten 8. febr., hvor ønsket om en reorganisering af ejerforholdet er meddelt.

Samb. upprunlige fundarfrásøgnini frá fundinum 17.03.1993, sum var støðið undir partabævaumbýtinum tann 22.03.1993, og sum Rættarnevndin hevur fingið hendur á, og sum ongantíð kom alment fram, var svarið frá Peter Straarup soljóðandi:

1) »Ved aktieombytningen er Den Danske Bank overbevist om at afgive en højere værdi, end den modtager. Føroya Banki har i de senere år ikke haft de samme kreditudvidelser som Sjóvinnubankin. Den har tidligere og i større omfang foretaget egentlige afskrivninger. Bankens hensættelser i fiskerierhvervet er ikke mere optimistiske end Sjóvinnubankan's. Føroya Banki har ikke behov for mere kapital. (under forudsætning af den omtalte nødvendige indsats). De to banker er i en meget ens situation med hensættelser«.

Samb. skriv dagf. 10. aug. 1993 frá Fíggjargrunnin til Føroya Landsstýri verður greitt frá tí sera víðaliga fíggjarliga úrslitinum í bankunum fyrra helming av 1993, og ætlanunum um at leggja bankarnar saman á einum komandi eykaðalfundi.

Her verður m.a. greitt soleiðis frá: »Ved regnskabsaflæggelsen pr. 30. juni 1993 har de to færøske banker måttet foretage så store hensættelser, at begge banker ikke længere opfylder solvensbestemmelserne i den nye banklovs paragraf 21...«

»Føroya banki forventes at foretage henlæggelser på ca 750 mill. kr., hvorved der fremkommer et underskud for halvåret som helhed på omkring 650 mill. kr., medens henlæggelserne i Sjóvinnubankin har udgjort 340 mill. kr. med et underskud på 262 mill. kr. til følge...«

»Som følge heraf er hele egenkapitalen i Føroya Banki tabt, medens det i Sjóvinnubankin hovedsagelig er aktiekapitalen, der må afskrives...«

»På baggrund af udviklingen har bankernes be-

styrelse overvejet en fusion af de to banker for at udnytte de fordele, bl.a. af omkostningsmæssig art, der vil blive forbundet hermed...«

»Det andet spørgsmål har relation til aktiebyttet i marts 1993 mellem Financieringsfonden og Den Danske Bank. Ved denne lejlighed blev Fonden majoritets ejer i begge banker. Som nævnt er hensættelsesbehovet i Føroya Banki dobbelt så stort som i Sjóvinnubankin, og man kan derfor stille det spørgsmål, om ikke ombytningforholdet burde være et andet end det, der rent faktisk blev anvendt, nemlig stort set 1 SB aktie for 1 FB aktie.

Dette kan man have mange meninger om, men besvarelsen af spørgsmålet er ikke videre interessant, eftersom aktiekapitalen i begge banker er tabt, og aktiehandelen ikke i nævneværdig grad gav anledning til kontante afregninger.

Mere væsentligt er det, at havde aktiehandelen ikke fundet sted, ville Financieringsfonden alene være forpligtet over for Sjóvinnubankin, således at yderligere kapital, der skulle til, ville være væsentligt mindre end det kapitalbehov, der nu fore-

ligger. Dette er ubestrideligt, men må ses på baggrund af, at Den Danske Bank ved flere lejligheder i foråret 1993 gav udtryk for, at man ville trække sig ud af engagementer på Færøerne, såfremt aktiebyttet ikke blev gennemført...«

I skrivi frá 13. aug. 1993 frá Føroya landsstýri til Fíggjargrunnin, verður aftur nortíð við spurningin um partabævaumbýtið.

Her verður spurningurin soleiðis umrøddur: »I skrivelsen omtales som et af de store spørgsmål aktiebyttet i marts 1993 mellem Fíggjargrunnin frá 1992 og Den Danske Bank. Det afvises ikke, at havde man ikke foretaget aktiebyttet, kunne dette have forårsaget store problemer i den færøske økonomi.

Landsstýrið ønsker dog

→

Fyrirverandi nevndarlimur í Føroya Banka og varastjóri í Den Danske Bank, Flemming Duus og Tage Benjaminsen fyrirverandi stjóri í Føroya Banka og nú varastjóri í Den Danske Bank. Mynd kalmur